

ACC. N:R **M. 10362**:1-5.

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Janne Augustsson*
Härad: *Lunnerbo* Adress: *Näs Götteryd*
Socken: *Götteryd* Berättat av: *upptecknaren*
Uppteckningsår: *1947* Född år *1890* i *Götteryd*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

*svar på frågelistan om sid. 1-5
religiösa föreställningar o kyrklig sed.*

*Frågelista från
Kyrkohistoriska
Arkivet*

Skriv endast på denna sida!

ACC. N:R **M. 10362**:1-5.

Landskap: *Småland* Upptecknat av: *Janne Augustsson*
Härad: *Lunnerbo* Adress: *Näs Götteryd*
Socken: *Götteryd* Berättat av: *upptecknaren*
Uppteckningsår: *1947* Född år *1890* i *Götteryd*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
1

*svar på frågelista om sid 1-5
religiösa föreställningar o kyrklig sed.*

*Frågelista från
Kyrkohistoriska
Arkivet*

Skriv endast på denna sida!

Långt in på detta århundrade har det varit brukligt att offer till studerande och för andra ändamål upptogs på altarbordet och folket gick då runt om altarringen efter gudstjänsten.

När högmässan följt har det givrats något. De som skänkte penningar på sin vigselfdag brukade lämna dem genast efter vigseln till prästen vilken sedan lämnade dem till kyrkostyrelsen vilken alltid var en av kyrkovärdarna och denne införde gifvan i "specialen" i sakristian ty gifvan skulle tillfalla kyrkan.

Namnet "Kimbä" har jag aldrig hört omtalas. Att brudparet efter hemkomsten från vigseln skulle knäböja ^{på en pall} eller dylikt har ej varit brukligt här de sista 100 åren.

Vid midsommar smyckades kyrkan med blommor och grönt men i senare tid har det varit kyrkväktaren som gjort detta.

Under sommarmånaderna brukade man alltid ringa hjälpmålsringning med den lilla kyrkklockan kl. 6 om lördagskvällarna, och i senare tid har man ringt även under vintern kl. 4 em. Någon ringning om morgnarna har ej förekommit. När klockorna klockorna hördes togo männen av sig huvudbonaderna och kvinnorna nego varefter man gjorde sig i ordning att avsluta arbetet så fort som möjligt. När ringningen började läste många en bön. Guds namn nämndes vid många tillfällen. När man spott något sorgligt eller det gått illa på något sätt brukade man säga: "Gud fröste me för att."

I mitt föräldrahem förekom husandakt. Om kvällarna när barnen lagt sig fingo de läsa böner och psalmsvers och om morgnarna morgonbönen i psalmboken, samt till och från maten

vid alla måltider. Om söndagsförmiddagarna lästes alltid evangeliet för dagen samt psalmer. Far och mor läste även morgonbönen i psalmboken som morgnarna när de hade tid.

Wid kyrkbesök under högtiddagarna och böndagarna hade männen hög hatt och svarta kläder och kvinnorna i svarta kläder med och svart silkekläde. De vita kläderna använde de under sommaren. När man kom in i kyrkan läste man först tygt "Fader vår" innan man påsade på de närmaste personerna i stolarna.

Wid husandakt i hemmen har jag ej hört att något musikinstrument använts utom orgel på något enstaka ställe.

Det var vanligt att de som gift sig skulle gå till kyrkan söndagen därefter och marcherade då i sällskap in i kyrkan men färnor eller marskalkar skulle ej vara med på sista tiden

med pappersremсор är ej bekant men i de flesta grindkäl som brudparet hade att passera igenom var spikat snå en- eller granbuskar på båda grindstolparna och dessa många buskar voro klädda med pappersremсор i många färger. De voro vita, röda, blå, gröna, gula, lila m.m. Vid alla festmåltider lästes till och från maten, när man lät från maten sjöngs alltid en psalm.

Psalmer lästes mycket vid äskväder, sjukdom dödsbäddar, på höljedagar och eljest när folket hade tid därtill.

Långt in på detta århundrade har det varit brukligt att offer till studerande och för andra ändamål upptogs på altarbordet och folket gick då runt om altarringen efter gudstjänsten.

När högmässan följt har det offerats något.

De som skänkte penningar på sin vigseldag brukade lämna dem genast efter vigseln till prästen vilken sedan lämnade dem till kyrkostyrelsen vilken alltid var en av kyrkovärdarna och denne införde gifvan i "specialen" i sakristian ty gifvan skulle tillfalla kyrkan.

Namnet "kinbä" har jag aldrig hört om-
talas. Ett brudpar efter hemkomsten från vigseln skulle knäböja ^{på en pall} eller dylikt har ej varit brukligt här de sista 100 åren.

Vid midsommar smyckades kyrkan med blommor och grönt men i senare tid har det varit kyrkväktaren som gjort detta.

Under sommarmånaderna brukade man alltid ringa hjälpmålsringning med den lilla kyrkklockan kl. 6 om lördagskvällarna, och i senare tid har man ringt även under vintern kl. 4 em. Någon ringning om morgnarna har ej förekommit. När klockorna klockorna hördes togo männen av sig huvudbonaderna och kvinnorna nego varefter man gjorde sig i ordning att avsluta arbetet så fort som möjligt. När ringningen började läste många en bön. Guds namn nämndes vid många tillfällen. När man spott något sorgligt eller det gått illa på något sätt brukade man säga: "Gud tröste me för att."

I mitt föräldrshem förekom husandakt. Om kvällarna när barnen lagt sig fingo de läsa böner och psalmsvers och om morgnarna morgonbönen i psalmboken, samt till och från maten

vid alla måltider. Om söndagsförmiddagarna lästes alltid evangeliet för dagen samt psalmer. Far och mor läste även morgonbönen i psalmboken om morgnarna när de hade tid.

Wid kyrkbesök under högtidsdagarna och bövdagarna hade männen hög hatt och svarta kläder och kvinnorna i svarta kläder med och svart silkekläde. De vita kläderna använde de under sommaren. När man kom in i kyrkan läste man först tyget "Fader vår" innan man hälsade på de närmaste personerna i stolarna.

Wid husandakt i hemmen har jag ej hört att något musikinstrument använts utom orgel på något enstaka ställe.

Det var vanligt att de som gift sig skulle gå till kyrkan söndagen därefter och marcherade då i sällskap in i kyrkan men tärnor eller marskalkar skulle ej vara med på sista tiden.

på 1800-talet. Längre tillbaka då det var mera
stättligt voro de med.

Sedan jag började minnas var det ej brukligt
att någon bön lästes innan något viktigare
arbete påbörjades men detta hade varit fallet
längre tillbaka.

När det var bröllop i kyrkan och brudparet
antände med spelmän i koret stannade dessa
säkerligen vid förriddarna som ridit i förvig
och sutto på blomsterprydda hästar på var
sin sida framför ingången till kyrkan.

Musiken avstannade när brudparet kom upp
på kyrkstenen framför ingången.

Brudparet med följe gingo fört in i
kyrkan och gästerna och en mängd nyfikna
läroftes. Man fick ej skjuta salut förrän
man var kommen ett stycke ifrån kyrkan.

Om gärdsgårdstörarna brukade prydas

med pappersremor är ej bekant men i de flesta grindkål som brudparet hade att passera igenom var spikat små en- eller granbuskar på båda grindstolparna och dessa många buskar voro klädda med pappersremor i många färger. De voro vita, röda, blå, gröna, gula, lila m.m. Vid alla festmåltider lästes till och från maten, när man lät från maten sjöngs alltid en psalm.

Psalmer lästes mycket vid äskväder, sjukdom, dödsbäddar, på högdagar och eljest när folket hade tid därtill.